

<http://otporas.com/razgovor-intervju-leon-galic-mladen-schartz-i-vinko-grubisic-2-dio-i-kraj/>

RAZGOVOR/INTERVJU: LEON GALI , MLADEN SCHARTZ I VINKO GRUBIŠI (2) dio i kraj.
RAZGOVOR/INTERVJU: LEON GALI , MLADEN SCHWARTZ I VINKO GRUBIŠI .
"Hrvatski List", br. 1 1981. st 18-19
(Prvi (2) di...
otporas.com

RAZGOVOR/INTERVJU: LEON GALI , MLADEN SCHWARTZ I VINKO GRUBIŠI .

"Hrvatski List", br. 1 1981. st 18-19

(Prvi (1) dio)

"Iz prošlosti u sadašnjost, iz sadašnjosti u budućnost",

rekao je Petar Boban, Gabri

Donosim ovaj intervju iz HL koji je bio u kući Mile Boban na adresi 1190 Tournament Dr. Hillsborough 94010, Kalifornija, pokraj San Francisca, mjeseca studenoga 1980.

"Prilikom višednevnog posjeta San Franciscu g. Mladen Schwartza, predsjednika Židovskog odbora za slobodnu Hrvatsku i jednog od urednika HL., održan je 16 studenoga 1980. prošireni sastanak hrvatskih djelatnika s ovog područja. Na tom sastanku, kojem su pribivali predstavnici raznih hrvatskih skupina, razmotrena su neka aktualna hrvatske borbe. Neki od sudionika - gg. Leon Gali i Mladen Schwartz - odgovorili su tom prigodom i na neka postavljena pitanja i njihove odgovore dajemo hrvatskoj javnosti. Kasnije se je razgovoru priključio i g. Vinko Grubišić iz Toronta. Mile Boban".

M. Boban:

Dragi Leon, biste li htjeli reći, kao sabornik HNV, hrvatskom općinstvu vaš dojam s Trećeg Sabora HNV, koji se je održao u Londonu u siječnju ove godine (1980)?

L. Gali :

Kao što je hrvatskoj javnosti poznato Treći Sabor HNV održan je pod abnormalnim okolnostima i uvjetima koje su prouzročili, kako ih nazivamo, minimalisti, na urotnički način pripremivši vremenski teren svojim pripadnicima, zahvaljujući i rizničaru g. Miri Galu. Došavši u London (Engleska) dan prije pripadnika tzv. manjine, odnosno, progresivne strane, minimalisti su stvorili savrotnički plan i održali sabor prije službenog i zakonski zakazanog Trećeg Sabora HNV u Londonu. Stvorili su blok, zatvorili vrata progresivnim snagama, izvršili izbore stvarivši listu svojih lijenih istomišljenika linije manjeg otpora, vladali se gazdinski i bahato, kao da, u najmanju ruku, posjeduju državu, slobodu i neovisnost. Odvelo bi nas daleko kad bismo išli u pojedinosti, ali, ako bismo otvorili zapisnik, vjerno i pošteno vođen, a ne kao onaj u Novoj Hrvatskoj objavljen, ubrzo bismo se uvjerali u gorku i tragičnu atmosferu, pod kojom je održan Treći Sabor HNV, koju su prouzročili minimalisti, pripadnici linije manjeg otpora.

M. Boban:

Vi kao sabornik HNV, koja je Vaša uloga u Vijeću i koliko ste upoznati s radom ili neradom Izvršnog odbora kao i Sabora HNV?

L. Gali :

Prije svega - istina je: sabornik sam, ali nisam u Saboru, nego pri saboru. Rad, odnosno nerad, Izvršnog odbora se odigrava iza kulisa, u rukavicama - a to nipošto ne znači da je revolucionarno - hrvatski rad, jer vrhuška Vijeća, odnosno Sabora, od tog pere ruke i ne želi za to ništa. Prema tome, meni kao saborniku pri Saboru HNV, čini se da rada Izvršnog odbora nema, a nerad je svima i te kako vrlo dobro poznat.

M. Boban:

Mnogo se priča da je polarizacija kriva za razdor u HNV. Mislite li Vi da je Vijeće proizvelo polarizaciju ili je polarizacija proizvod raznih špekulanata i manipulatora na uštrb zajedničke hrvatske osloboditeljske borbe?

L. Gali :

Ne bih rekao da polarizacija postoji u redovima HNV, nego postoji shvaćanje na inačicu rada, odnosno pitanje: da li se osloniti samo na svoje vlastite snage, ili se uplesti u mrežu nekih sila, bilo javnih ili tajnih. Upravo, i u tome je razlika između minimalista, odnosno "većine", i progresista, odnosno "manjine". Dakako, većina, odnosno minimalisti, su krivi za nastali metež, jer su, kako sam već rekao, svojevolumeno i po naredbi prigrabili svu vlast, ama - baš svu, u svoje ruke. To je, kako se je već u dobroj mjeri osjetilo, djelovalo i na redove hrvatskih državotvornih i revolucionarnih snaga hrvatskog izbjeglištva. Pitamo se: kome na kome? Nikome, nego neprijatelju.

M. Boban:

Imate li Vi ideju: kako spasiti Vijeće i pospješiti ga?

L. Gali :

To no ste upitali: kako ga spasiti i pospješiti? Iako je glavni tajnik IO HNV g. Hrvoje Lun, rođeni Josip Barurina, u svojim osobnim člancima u Vjesniku HNV slavodobitno objavio brojke članstva HNV (a zašto i kome na korist?), koje su kudikamo manje, ipak nije sve onako kako piše, jer se, izgleda, pojedinci plaše istine, a istina, znamo, spašava. Naime, znamo da je članstvo HNV spalo na nezavidnu razinu. Uzroci se znadu, a lijek se traži. Osobno mislim da bi hrvatski državotvorni aktivisti trebali stajati u neposrednoj blizini HNV, da bi se članstvo ponovno povratilo u redove HNV i za četvrti Sabor dobro otvoriti oči i vidjeti za koga daju svoje glasove. Jer, ako propadnemo na ovom zadnjem popravnom ispitu, onda bi oni državotvorni hrvatski aktivisti, koji budno stoje uz bok HNV i prate ga, uzeli aktivni rad u svoje ruke i vodili hrvatsko izbjeglištvo kroz borbu do slobode i neovisnosti. A kako to sprovesti - pitanje je tehničke naravi.

M. Boban:

Mislite li Vi, g. Gali u, da bi jedna politička rehabilitacija Z. Bušića, njegove supruge Julije i Franje Mikulića ublažila ili potpuno iskorijenila postojeću polarizaciju u HNV i u izbjeglištvu općenito? Imate li neki lijek za to?

L. Gali :

Prije svega, smatram da riječ "rehabilitacija" ne odgovara u pitanju navedenim slučajevima. Rehabilitirati, znači i proglasiti nevinim krivca koji je učinio političko ili bilo koje drugo zločinje. Uvjeren sam da Zvonko Bušić, njegova supruga Julija - ti hrvatski junaci - i g. Franjo Mikulić nisu počinili nikakvo političko zločinje, i zbog toga nema razloga njih rehabilitirati. Svakako, njima je mjesto u vodstvu HNV. Iako su nepošteno otklanjani s liste za sabornike (zahvaljujući manipulaciji pojedinaca - a zna se kojih!-, ipak njima - tim hrvatskim djelatnim borcima - treba hrvatska javnost ponovno dati stopostotno povjerenje i staviti ih u vodstvo HNV. Zato sam u prijašnjem odgovoru rekao da vlaststvo treba dobro otvoriti oči i gledati kome davati glasove.

Nastavlja se. Idući i Razgovor s drom. Vinkom Grubišićem.

(Za podsjetiti je da je većina članova HNV bila za to da se Zvonko i Julija Bušić kandidiraju za Treći sabor HNV, ali neki sabornici HNV, poimenice dr. Milan Blažeković, Danijel Crljen, dr. Ivo Korski i još neki drugi vodeći sabornici HNV su se protivili tom prijedlogu, te njihova ideja pobijedila. Također za podsjetiti je da je Franjo Mikulić bio predsjednik Izvršnog Odbora HNV, živio u Njemačkoj kao mnogi drugi istaknuti hrvatski djelatnici u Njemačkoj su bili meta Udbe. Franjo Mikulić za svoju osobnu sigurnost je nosao šuplju cijev kako bi se zaštitio udbinih "saradnika" koji su ga stalno slijedili i progonili. Njemačko redarstvo je u jednoj premetini kod Franje Mikulića pronašlo tu "šuplju cijev" i stavili ga u zatvor. To su ti minimalisti u HNV okupljeni oko dr. Korskog, Blažekovića, fra. Stasimira Majića, Jakše Kušana, Gala i drugih koji su bili protiv Zvonka, Julije i Franje Mikulića. Dr. Dinko Šuljak je bio predsjednik IO HNV u prvom Saboru HNV te sve iz bliza pratio šta se dešava unutar HNV, te na osnovu osobnog uvida i iskustva napisao knjigu: KAKO VENE HRVATSKO NARODNO VIJEĆE, HNV. Mile Boban, Otporaš.)

RAZGOVOR/INTERVJU: LEON GALIĆ, MLADEN SCHWARTZ I VINKO GRUBIŠIĆ .

"Hrvatski List", br. 1 1981. st 18-19

(Prvi (2) dio, kraj.)

"Iz prošlosti u sadašnjost, iz sadašnjosti u budućnost",

rekao je Petar Boban, Gabri

Grubišić : *Hrvati ne imati državu onda kad im ona zaista bude trebala...kao komadi kruha, usrk zraka.*

M. Boban:

Dr. Grubišić ! Vi ste poznati hrvatskom općinstvu Vašim znanstvenim radovima na svim hrvatskim poljima, a osobito na polju slavistike. Biste li htjeli nešto reći o tome Hrvatima općenito, a iseljeništvu napose, što vas je najviše potaklo da se time bavite?

V. Grubišić :

Prije svega rekao bih da je slavistika vrlo zanimljiva znanost. Hrvati su Slaveni, bili su jučer i bit će sutra. Ako danas itko može poslužiti primjerom Hrvatima to je slavenski i poljski narod, u kojem su se našli i zvan i pozvani. Ja sam se u slavistici posebno posvetio kroatistici, odnosno problemima hrvatskog jezika, hrvatske književnosti i općenito hrvatske kulture. Ima tu mnogo rada, mnogo trnokopa - kako bi reko Tin Ujević .

Baviti se hrvatskim kulturnim problemima - to znači suočavati se s mnogo neriješenih i još više krivo riješenih problema. Ali kad bih se rodio još deset puta, uvjeren sam da bih opet izabrao istu struku, jer

najveće je zadovoljstvo kad se hoby i zvanje poistovjeću. Moj skromni doprinos račišavanju hrvatske kulturne problematike, čak ako budu im naraštajima pokaže kojim se putem ne može ići, znači i te opet za mene duhovno zadovoljstvo.

M. Boban:

Vama je poznato da u hrvatskom izbjeglištvu ima nekoliko hrvatskih političkih i državotvornih organizacija koje se bore svaka na svoj svojstveni način za oslobođenu Hrvatsku. Po Vašem mišljenju, je li taj sklop odraz demokratskog izražavanja ili naša hrvatska nužda? kako bi ste Vi to objasnili onima koji još uvijek stoje po strani i rezervirano se drže prema svim hrvatskim organizacijama?

V. Grubiši :

Uvijek nastojim naglasiti da nije problem u organizacijama, nego u ljudima. Mogao bih dokazivati da su organizacije i odraz demokratskog izražavanja i ujedno naša hrvatska potreba, a i jedno i drugo u isto vrijeme. činjenica je da i naše organizacije - protiv kojih nitko razuman ne bi smio biti - biti stvarno onda osvrhane kad budu našle moguće i me ustranako područje razumijevanja i sporazumijevanja. Razlikovao bih ovdje, među izvanorganizacijskim Hrvatima, one koji stoje po strani i one koji stoje nasuprot svim organizacijama. Prvi su svakako ne samo potrebni nego dragocjeni baš za same organizacije, ukoliko su spremni poduprijeti ili na bilo koji način pomagati sve pozitivno što se u organizacijama događa. Ostavimo li druge na miru, i ostave li oni nas na miru, i mi i oni postigli smo najviše što se postiže i da.

Uvijek sam vjerovao u kvalitet hrvatskog rada a ne u broj pripadnika koji plaćaju članarinu, misleći da im platežna priznanica daje pravo na sve, pa i na negativan rad unutar pojedinih organizacija.

Naglašavam: Hrvatima je potrebnije danas nego ikada znati šta hoće, kroz organizacije kao i na međunarodnom organizacijskom prostoru.

M. Boban:

HNV je u stagnaciji danas. Vi kao izravni promatrač živog gibanja u izbjeglištvu, a napose u redovima HNV, bili ste nam mogli reći i vaša zapažanja o taktičnosti visokih dužnosnika HNV, kao i Vaše mišljenje što nam je činjeniti da HNV uistinu bude ono što bi trebalo biti, tj. kišobran svih državotvornih skupina kojima je cilj slobodna država Hrvatska?

V. Grubiši :

HNV je stvoreno s najpoštenijim namjerama i s mnogo zanosa, dobre volje i sa zaista mnogo hrvatske upornosti. Odmah naglašavam da HNV treba pošto-poto sačuvati.

Može se reći i da poročajne muke HNV predugo traju. Neke naše političke dadilje to opravdavaju nedostatkom pelena...

kada bi visoki dužnosnici bili ujedno skromni i požrtvovani radnici, sigurno je da bi problema bilo daleko manje. U tu bolnu točku ne bih bocnuo noktom kad ne bi bilo vrijedno spomenuti da upravo sada imamo dosta vremena da se pripremimo za idućeb izbore kako bi na njima bili izabrani oni najzaslužniji, najpožrtvovaniji i najvredniji izmeđunus. I svakako - najpošteniji!

Nije toliko pitanje intelektualnog profila naših sabornika, koliko njihova smisla da okupe oko sebe intelektualne poslanike i privredno uspjele Hrvate.

HNV je najveća hrvatska politička tekovina u poslijeratnom hrvatskom izbjeglištvu i usprkos svim dosadašnjim slabostima treba gledati u budućnost. (*Dakle gore spomenuta izreka Petra Boban, Gabriela "Iz prošlosti u sadašnjost, iz sadašnjosti u budućnost" bi se mogla usporediti s ovom izjavom dra. Vinka Grubišića " ...treba gledati u budućnost..." Mo. Otporaš.*) Treba te zdrave okvire ispuniti radom, hrvatskim uspjesima, bratskom hrvatskom suradnjom.

Uvijek neuspjeh ima korijenje u neradu, u tronulosti, u malosti. Kad HNV bude zaista raditi, i onda će sigurno griješiti, ali nerad je - po mom mišljenju - naš najteži smrtni grijeh.

M. Boban:

Danas se mnogo govori o podvojenosti Hrvata, jedeni da su tzv. prosovjetaši a drugi protusovjetaši, ili bolje rečeno prozapadnjaci. kako vi gledate na tu smišljenu ubačenu krilaticu među nas Hrvate?

V. Grubiši :

Hrvati kao mal narod koji se stolje ima borio, a bori se i danas žilavije nego ikada da preživi na svom prostoru, niti je koju ideologiju stvarao niti ju u svijet pustio. Mislim da je Radi ev socijalni program bio najnapredniji za svoje vrijeme u Europi, ali to je do danas neistraženo podru je.

Danas su "ljevi arstvo" i "desni arstvo" puke šuplje fraze. Posebno su opasni nesporazumi s frazama "zapadnjaštvo" i "sovjetizam", jer je u oba slu aja tjeranje vruga belzebubovom pomo i.

Gledaju i hrvatske i samo hrvatske probitke, Hrvati su neosporno dio (i to periferni, dakle najteži dio) Zapadne uljudbe te ujedno dio sudbine slavenskih naroda. Hrvatska ne može biti nikada zatvorena ideja u bjelokosnom tornju, nego zemlja koja e razumski i gospodarski prora unato uvijek budno bdjeti nad svojim interesima i dalekom i bliskom Istoku i Zapadu.

Mi bismo svi morali re i i tu rije ostvarivati: Hrvatska, eto to je naš jedini program. Svi pozivi na ideološke križarske vojne imaju u pozadini naftalinskih zadah, ako ne nešto i gore. Takvi pozivi nas poti u na lavež dok karavana prolazi, nepovratno prolazi.

Mene uop e ne zanima koja e ideologija biti predominantna u oslobo enoj Hrvatskoj. Ako se s tom ideologijom ne budem slagao, onda u se baviti prikupljanje poštanskih maraka, ili im sli nim, znaju i da je ve ina Hrvata razli ita ideološkog mišljenja od moga. Bude li me to izjedalo drugima u pri ati da je to moja stvar, a sebi priznavati da je možda to ipak moja krivnja. *(Skoro bi se moglo re i da danas, 8 dana pred Boži 2019. godine da Hrvati žive u takovom okružu, da su svi oni u krivu koji ne misle kao "ONI". Mo. Otporaš.)*

M. Boban:

Nastalo je postitovsko razdoblje - kako kod samih Hrvata tako isto i kod ne-Hrvata. Mislite li Vi da e to uroditi boljim razumijevanjem za nas Hrvate na me unarodnom planu, i kako bismo se mi Hrvati trebali postaviti u tom momentu?

V. Grubiši :

Da! Apsolutno sam uvjeren da Jugoslavija proživljava nove frustracije, duboke krize, da njene dugogodišnje laži bivaju sve više raskrinkane. I Hrvati u izbjeglištvu moraju tražiti nove puteve, nove prijatelje, nova razumijevanja.

Lijepo re eno, ali kako? Mukotržno, ali plodonosno. Moramo više nego ikada stvarno i dokumentirano dokazivati kako bi demokratska hrvatska bila u interesu i Zapada i Istoka. Moramo to initi razumski, strpljivo i opet naglašavam ne gube i nikad iz vida integritet hrvatskih životnih probitaka. da e nam se tu neka vrata pred nosom zalupati - to je sigurno, ali je još sigurnije da e nam mnoga biti najprije oškrnuta, a onda otvorena.

M. Boban:

nesumnjivo i svakako e do i do sloma Jugoslavije kao državotvorne koncepcije. U tom sluaju ili trenutku, kako bi Domovina trebala nastupiti da bi se jednom zauvijek postigao onaj naš sveti hrvatski cilj: sloboda i neovisna država Hrvatska?

V. Grubiši :

U stvaranju svake države najpotrebnija je bila mudrost svake zmije. A mi smo esto pokazivali samo naivnost goluba. Hrvatski cilj je, po mom mišljenju, na pomolu. **Hrvati e imati državu onda kad im ona bude zaista trebala. Mislim kad im bude trebala kao komadi kruha, usrk zraka.**

Izgleda to previše op enito, ali svi su narodi došli do države tek u onom trenutku kad više bez nje nikako nisu mogli. Svakako je sretna podudarnost sigurni nagib jugoslavije prema ponoru, i hrvatska elementarna potreba za državom.

M. Boban:

I na koncu jedno delikatno pitanje. Bosna i Hercegovina su nepobitno hrvatska podru ja u kojima nema potpune hrvatske nacionalne kompaktnosti. Kako i na koji na in zadovoljavaju e riješiti to pitanje?

V. Grubiši :

Prije nego odgovorim na to pitanje - mala digresija. Mi smo Hrvati imali preveliko i preteško iskustvo s nacionaloš u i prekratko s državljanstvom. (*Nesumnjivo dr. Vinko Grubiši misli "...s državljanstvom..." na našu hrvatsku državu NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA. Mo. Otporaš.*) U budu ojoj hrvatskoj državi biti e dobar dio hrvatskih državljana nehrvatske nacionalnosti.

Nije to nikakva isklju ivo hrvatska posebnost, ali se svi Hrvati moraju po eti privikavati razlikovanju tih pojmova. Ne bih se nikako složio s izrazom "nekompaktnost". Unutar Hrvatske postoji više posebnosti, koje se nikako ne isklju uju iz bogatog hrvatskog mozaika. injenica je da je BiH stvorila svoje kulturno središte - Sarajevo, ali to središte više upotpunjuje Zagreb nego što ga isklju uje.

Hrvatska mora integralno unutar svojih povijesnih granica poštivati svaku svoju posebnost, jer upravo te posebnosti oboga uju. To e jedino dovesti do sretnog razumijevanja njenih državljana, do me usobnog osvrhovljenja sveukupnosti Hrvatske i svakog hrvatskog državljanina posebno.

Nije ni iji privilegij što je ro en kao katolik, pravoslavac ili musliman i Hrvatska ne e nikada smjeti biti zemlja malih komšiluka.

U tom kontekstu ja gledam ne na probleme BiH nego na njen integritet u hrvatskom državnom tijelu.

trebalo bi, istina, o tom napisati 777 stranica, do utan ine objasniti razloge, ali baš kao Hrvat iz tih hrvatskih podru ja, kako smo nekad govorili "s trome e" smatrao sam potrebnim ovo nekoliko rije i re i.

M. Boban:

Gospodine Grubiši u najljepša vam hvala na ovom ugodnom razgovru.

V. Grubiši :

Hvala!

<http://otporas.com/intervju-mladena-schwartz-a-sa-procelnikom-h-n-o-za-sak-milom-boban/>

INTERVJU MLADENA SCHWARTZ-a SA PRO ELNIKOM

H.N.O ZA SAK MILOM BOBAN | Otporaš

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PRO ELNIKOM HNO

ZA SAK MILOM BOBAN (2) Pitanje: Gospodine Boban, Vi ve

godinama djelujete na nacionalno-osloboditeljskom polju medju Hrvatima Kalifornije, a napose San Francisca i okolice.

otporas.com

(Pošto je ovaj **RAZGOVOR** bio u mojoj ku i u San Franciscu prije punih 39 godina, pošto sam ja ovaj **RAZGOVOR** vodio, još i danas se sje am svih nazo nih koji su tu bili. Samo da spomenom neke: Dr. Dinko Šuljak iz Davis-a blizu Sacramenta, fra. Silvije Grubiši iz Chicaga, Jozo Bajurin i Marko Mileti iz San Francisca i drugi.

Ovdje sada prilažem link RAZGOVORA s Mladenom Schwartzem kojeg sam prije 2 godine stavio na stranicu otporas.com u 7 nastavaka. Molim koga zanima dio hrvatske politi ke emigracije povijest, neka izvoli pro itati.

Mile Boban. Otporaš.)

<http://otporas.com/intervju-mladena-schwartz-a-sa-procelnikom-h-n-o-za-sak-milom-boban/>

RAZGOVOR/INTERVJU: LEON GALI , MLADEN SCHWARTZ I VINKO GRUBIŠI .
"Hrvatski List", br. 1 1981. st 18-19
(Prvi (2) dio i kraj)

"Iz prošlosti u sadašnjost, iz sadašnjosti u budućnost",
rekao je Petar Boban, Gabri

Grubiši : Hrvati ne imati državu onda kad im ona zaista bude trebala...kao komadi kruha, usrk zraka.

M. Boban:

Dr. Grubiši ! Vi ste poznati hrvatskom općinstvu Vašim znanstvenim radovima na svim hrvatskim poljima, a osobito na polju slavistike. Biste li htjeli nešto reći o tome Hrvatima općenito, a iseljeništvu napose, što vas je najviše potaklo da se time bavite?

V. Grubiši :

Prije svega rekao bih da je slavistika vrlo zanimljiva znanost. Hrvati su Slaveni, bili su jučer i bit će sutra. Ako danas itko može poslužiti primjerom Hrvatima to je slavenski i poljski narod, u kojem su se našli i zvani i pozvani. Ja sam se u slavistici posebno posvetio kroatistici, odnosno problemima hrvatskog jezika, hrvatske književnosti i općenito hrvatske kulture. Ima tu mnogo rada, mnogo trnokopa – kako bi reko Tin Ujević.

Baviti se hrvatskim kulturnim problemima – to znači suočavati se s mnogo neriješenih i još više krivo riješenih problema. Ali kad bih se rodio još deset puta, uvjeren sam da bih opet izabrao istu struku, jer najveće je zadovoljstvo kad se hobi i zvanje poistovjeću. Moj skromni doprinos raširio je vanjsku hrvatsku kulturnu problematiku, čak ako budući naraštajima pokaže kojim se putem ne može ići, znači to je opet za mene duhovno zadovoljstvo.

M. Boban:

Vama je poznato da u hrvatskom izbjeglištvu ima nekoliko hrvatskih političkih i državotvornih organizacija koje se bore svaka na svoj svojstveni način za oslobođenje Hrvatske. Po Vašem mišljenju, je li taj sklop odraz demokratskog izražavanja ili naša hrvatska nužda? kako bi ste Vi to objasnili onima koji još uvijek stoje po strani i rezervirano se drže prema svim hrvatskim organizacijama?

V. Grubiši :

Uvijek nastojim naglasiti da nije problem u organizacijama, nego u ljudima. Mogao bih dokazivati da su organizacije i odraz demokratskog izražavanja i ujedno naša hrvatska potreba, a i jedno i drugo u isto vrijeme. Injancija je da naše organizacije – protiv kojih nitko razuman ne bi smio biti – biti stvarno onda osvrhane kad budu našle moguće me ustranako područje razumijevanja i sporazumijevanja. Razlikovao bih ovdje, među izvanorganizacijskim Hrvatima, one koji stoje po strani i one koji stoje nasuprot svim organizacijama. Prvi su svakako ne samo potrebni nego dragocjeni baš za same organizacije, ukoliko su spremni poduprijeti ili na bilo koji način pomagati sve pošteno što se u organizacijama događa. Ostavimo li druge na miru, i ostave li oni nas na miru, i mi i oni postigli smo najviše što se postiže i da.

Uvijek sam vjerovao u kvalitet hrvatskog rada a ne u broj pripadnika koji plaćaju članarinu, misleći da im platežna priznanica daje pravo na sve, pa i na negativan rad unutar pojedinih organizacija.

Naglašavam: Hrvatima je potrebnije danas nego ikada znati šta hoće, kroz organizacije kao i na međunarodnom organizacijskom prostoru.

M. Boban:

HNV je u stagnaciji danas. Vi kao izravni promatrač živog gibanja u izbjeglištvu, a napose u redovima HNV, bili ste nam mogli reći i vaša zapažanja o taktičnosti visokih dužnosnika HNV, kao i Vaše mišljenje što nam jeiniti da HNV uistinu bude ono što bi trebalo biti, tj. kišobran svih državotvornih skupina kojima je cilj slobodna država Hrvatska?

V. Grubiši :

HNV je stvoreno s najpoštenijim namjerama i s mnogo zanosa, dobre volje i sa zaista mnogo hrvatske upornosti. Odmah naglašavam da HNV treba pošto-poto sačuvati.

Može se reći da poročajne muke HNV predugo traju. Neke naše političke dadilje to opravdavaju nedostatkom pelena...

kada bi visoki dužnosnici bili ujedno skromni i požrtvovani radnici, sigurno je da bi problema bilo daleko manje. U tu bolnu točku ne bih bocnuo noćtom kad ne bi bilo vrijedno spomenuti da upravo sada imamo dosta vremena da se pripremimo za idućeb izbore kako bi na njima bili izabrani oni najzaslužniji, najpožrtvovaniji i najvredniji izmeđun nas. I svakako – najpošteniji!

Nije toliko pitanje intelektualnog profila naših sabornika, koliko njihova smisla da okupe oko sebe intelektualne poslanike i privredno uspjele Hrvate.

HNV je najveća hrvatska politička tekovina u poslijeratnom hrvatskom izbjeglištvu i usprkos svim dosadašnjim slabostima treba gledati u budućnost. *(Dakle gore spomenuta izreka Petra Boban, Gabriela “Iz prošlosti u sadašnjost, iz sadašnjosti u budućnost” bi se mogla usporediti s ovom izjavomj*

dra. Vinka Grubiši a “...treba gledati u budu nost...” Mo. Otporaš.) Treba te zdrave okvire ispuniti radom, hrvatskim uspjesima, bratskom hrvatskom suradnjom.

Uvijek neuspjeh ima korijenje u neradu, u tronulosti, u malosti. Kad HNV bude zaista raditi, i onda e sigurno griješiti, ali nerad je – po mom mišljenju – naš najteži smrtni grijeh.

M. Boban:

Danas se mnogo govori o podvojenosti Hrvata, jedeni da su tzv. prosovjetaši a drugi protusovjetaši, ili bolje re eno prozapadnjaci. kako vi gledate na tu smišljeno uba enu krilaticu me u nas Hrvate?

V. Grubiši :

Hrvati kao mal narod koji se stolje ima borio, a bori se i danas žilavije nego ikada da preživi na svom prostoru, niti je koju ideologiju stvarao niti ju u svijet pustio. Mislim da je Radi ev socijalni program bio najnapredniji za svoje vrijeme u Europi, ali to je do danas neistraženo podru je.

Danas su “ljevi arstvo” i “desni arstvo” puke šuplje fraze. Posebno su opasni nesporazumi s frazama “zapadnjaštvo” i “sovjetizam”, jer je u oba slu aja tjeranje vruga belzebubovom pomo i.

Gledaju i hrvatske i samo hrvatske probitke, Hrvati su neosporno dio (i to periferni, dakle najteži dio) Zapadne uljudbe te ujedno dio sudbine slavenskih naroda. Hrvatska ne može biti nikada zatvorena ideja u bjelokosnom tornju, nego zemlja koja e razumski i gospodarski prora unato uvijek budno bdjeti nad svojim interesima i dalekom i blitskom Istoku i Zapadu.

Mi bismo svi morali re i i tu rije ostvarivati: Hrvatska, eto to je naš jedini program. Svi pozivi na ideološke križarske vojne imaju u pozadini naftalinskih zadah, ako ne nešto i gore. Takvi pozivi nas poti u na lavež dok karavana prolazi, nepovratno prolazi.

Mene uop e ne zanima koja e ideologija biti predominantna u oslobo enoj Hrvatskoj. Ako se s tom ideologijom ne budem slagao, onda u se baviti prikupljanje poštanskih maraka, ili im sli nim, znaju i da je ve ina Hrvata razli ita ideološkog mišljenja od moga. Bude li me to izjedalo drugima u pri ati da je to moja stvar, a sebi priznavati da je možda to ipak moja krivnja. *(Skoro bi se moglo re i da danas, 8 dana pred Boži 2019. godine da Hrvati žive u takovom okružju i danas, da su svi oni u krivu koji ne misle kao “ONI”. Mo. Otporaš.)*

M. Boban:

Nastalo je postitovsko razdoblje – kako kod samih Hrvata tako isto i kod ne-Hrvata. Mislite li Vi da e to uroditi boljim razumijevanjem za nas Hrvate na me unarodnom planu, i kako bismo se mi Hrvati trebali postaviti u tom momentu?

V. Grubiši :

Da! Apsolutno sam uvjeren da Jugoslavija proživljava nove frustracije, duboke krize, da njene dugogodišnje laži bivaju sve više raskrinkane. I Hrvati u izbjeglištvu moraju tražiti nove puteve, nove prijatelje, nova razumijevanja.

Lijepo re eno, ali kako? Mukotrпно, ali plodonosno. Moramo više nego ikada stvarno i dokumentirano dokazivati kako bi demokratska hrvatska bila u interesu i Zapada i Istoka. Moramo to initi razumski, strpljivo i opet naglašavam ne gube i nikad iz vida integritet hrvatskih životnih probitaka. da e nam se tu neka vrata pred nosom zalupati – to je sigurno, ali je još sigurnije da e nam mnoga biti najprije oškrnuta, a onda otvorena.

M. Boban:

nesumnjivo i svakako e do i do sloma Jugoslavije kao državotvorne koncepcije. U tom slu aju ili trenutku, kako bi Domovina trebala nastupiti da bi se jednom zauvijek postigao onaj naš sveti hrvatski cilj: sloboda i neovisna država Hrvatska?

V. Grubiši :

U stvaranju svake države najpotrebnija je bila mudrost svake zmije. A mi smo esto pokazivali samo naivnost goluba. Hrvatski cilj je, po mom mišljenju, na pomolu. **Hrvati e imati državu onda kad im ona bude zaista trebala. Mislim kad im bude trebala kao komadi kruha, usrk zraka.**

Izgleda to previše op enito, ali svi su narodi došli do države tek u onom trenutku kad više bez nje nikako nisu mogli. Svakako je sretna podudarnost sigurni nagib jugoslavije prema ponoru, i hrvatska elementarna potreba za državom.

M. Boban:

I na koncu jedno delikatno pitanje. Bosna i Hercegovina su nepobitno hrvatska područja u kojima nema potpune hrvatske nacionalne kompaktnosti. Kako i na koji način zadovoljavaju i riješiti to pitanje?

V. Grubiši :

Prije nego odgovorim na to pitanje – mala digresija. Mi smo Hrvati imali preveliko i preteško iskustvo s nacionalošću i prekratkost s državljanstvom. (*Nesumnjivo dr. Vinko Grubiši misli "...s državljanstvom..." na našu hrvatsku državu NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA. Mo. Otporaš.*) U budućnosti hrvatskoj državi biti će dobar dio hrvatskih državljanina nehrvatske nacionalnosti.

Nije to nikakva isključivo hrvatska posebnost, ali se svi Hrvati moraju pošteno privikavati razlikovanju tih pojmova. Ne bih se nikako složio s izrazom "nekompaktnost". Unutar Hrvatske postoji više posebnosti, koje se nikako ne isključuju iz bogatog hrvatskog mozaika. činjenica je da je BiH stvorila svoje kulturno središte – Sarajevo, ali to središte više upotpunjuje Zagreb nego što ga isključuje.

Hrvatska mora integralno unutar svojih povijesnih granica poštivati svaku svoju posebnost, jer upravo te posebnosti obogaćuju. To će jedino dovesti do sretnog razumijevanja njenih državljanina, do međusobnog osvrhovanja sveukupnosti Hrvatske i svakog hrvatskog državljanina posebno.

Nije ni čija privilegija što je rođen kao katolik, pravoslavac ili musliman i Hrvatska neće nikada smjeti biti zemlja malih komšiluka.

U tom kontekstu ja gledam ne na probleme BiH nego na njen integritet u hrvatskom državnom tijelu.

trebalo bi, istina, o tom napisati 777 stranica, da bi se jasno objasnili razlozi, ali baš kao Hrvat iz tih hrvatskih područja, kako smo nekad govorili "s tromerom" smatrao sam potrebnim ovo nekoliko riječi reći.

M. Boban:

Gospodine Grubiši u najljepšu Vam hvala na ovom ugodnom razgovoru.

V. Grubiši :

Hvala!

<http://otporas.com/intervju-mladena-schwartz-a-sa-procelnikom-h-n-o-za-sak-milom-boban/>

[INTERVJU MLADENA SCHWARTZ-a SA PROCELNIKOM H.N.O ZA SAK MILOM BOBAN | Otporaš](#)

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROCELNIKOM HNO ZA SAK MILOM BOBAN (2) Pitanje: Gospodine Boban, Vi već godinama djelujete na nacionalno-osloboditeljskom polju među Hrvatima Kalifornije, a napose San Francisca i okolice.

otporas.com

(Pošto je ovaj RAZGOVOR bio u mojoj kući u San Franciscu prije punih 39 godina, pošto sam ja ovaj RAZGOVOR vodio, još i danas se sjećam svih nazorih koji su tu bili. Samo da spomenom neke: Dr. Dinko Šuljak iz Davis-a blizu Sacramenta, fra. Silvije Grubiši iz Chicaga, Jozo Bajurin i Marko Mileti iz San Francisca i drugi.

Ovdje sada prilažem link RAZGOVORA s Mladenom Schwartzem kojeg sam prije 2 godine stavio na stranicu otporas.com u 7 nastavaka. Molim koga zanima dio hrvatske politike emigracije povijest, neka izvoli pročitati.

Mile Boban. Otporaš.)

<http://otporas.com/intervju-mladena-schwartz-a-sa-procelnikom-h-n-o-za-sak-milom-boban/>